

Fjerkræavlforeningen og Skytteforeningerne. Jeg tror nok uden Overdrivelse at kunne sige, at denne Sammenligning er saa uheldig som paa nogen Maade mulig. Man maa nemlig lægge Mærke til, at Fjerkræavlforeningen er en Forening, som tilsigter en pekuniær Fordel, mens Skytteforeningerne ere Foreninger som bringe pekuniære Ofre til Opnaaelse af et ideelt Formaal; hvorledes man saa kan sammenligne to saa forskellige Foreninger, forstaar jeg ikke. Medlemskontingentet i Fjerkræavlforeningen er, om jeg saa maa sige, udlagte Penge, som Medlemmerne have mere eller mindre Haab om at faa igen gennem bedre Kyllinger, Høns, Vg o. s. v., hvorimod de Penge, som Skytterne give i Medlemskontingent kun ere en ringe Del af det Offer, de bringe for Sagen. De give nemlig Penge ud for at styde, langt mere, end Medlemskontingentet vækker, og de bringe ogsaa et Offer ved det Afnavn i Tid, de lide, og ved forskellige frivillige oftrættede betydelige Arbejder. Saa fra dette Synspunkt var denne Sammenligning med Fjerkræforeningen ikke ganske heldig. Men man kunde jo ogsaa se Sagen fra en anden Side. Man maa da lægge Mærke til, at dette at producere Vg og Kyllinger og Høns er i og for sig ikke nogen Statsfag. Denne Produktion kan være af stor Interesse for Staten og forsjente Støtte og Sympati, og jeg vil for mit Vedkommende gerne stemme for Bevillingen dertil. Det er jo glædeligt, at det er blevet oplyst, at man kan opnaa en Nettoindtægt af 3 Kr. pr. Høne. Det er fortræffeligt. Men denne Produktion er dog i og for sig ikke nogen Statsfag. Jeg ved jo nok, at der er et ikke saa ganske lille Parti her i Landet, skønt det er svagt repræsenteret her i Salen, som ønsker, at Staten skal overtage al Produktion; men indtil videre har den ikke gjort det, og altsaa fastholder jeg, at saadanne økonomiske Op-gaver som at udvilde Hønsavl er ikke nogen Statsfag. Derimod tror jeg, at man kan hurtigt blive enig om, at Forsvaret er en Statsfag. Man kan strides om, hvorvidt man overhovedet skal forsvare sig, det kan jeg forstaa, og det Spørgsmaal skal jeg lade ligge; men naar der skal være et Forsvar, maa det være en Statsfag. Forsvaret melder to Foreningers Formaal er altsaa den, at Fjerkræavlens Fremme er en privat Op-gave, som bør støttes og støttes af Staten, medens Forsvaret er en Statsopgave, som i det foreliggende Tilfælde støttes af private, hvilket forekommer mig at have Krav paa al mulig Anerkendelse. Fra dette korrekte Synspunkt vilde det vist nok ikke være

underligt, om Staten skaffede Skytterne al den Ammunition, de kunne forbruge; deres Ofre vilde lige fuldt blive tilstrækkelig store. Naar man skulde sammenligne denne Bevilling til Skytteforeningerne med en anden, saa vilde jeg — og heri kunde jeg støtte mig til den ærede Indenrigsminister, som i Gaar antydede, at Skyttesagen er en Skolefag — tage det Udgangspunkt, som den ærede Ordfører tog, da der var Tale om et Tilskud til de tekniske Skoler. Statstilskuddet til dem er blevet forhøjet i Forhold til Stigningen i Elevantallet. Naar man vilde gøre noget lignende gældende for Skytteforeningernes Vedkommende, tror jeg, at man vilde komme til en Bevilling, der endogaa var langt højere, end den, den ærede Minister har foreslaaet. Jeg stal i det hele ikke nægte, at den kolige Holdning, som Finansudvalgets Flertal har indtaget over for Skyttesagen og særlig over for Skyttesagen i Inævrere Forstand, har undret mig noget. Det har ikke altid været saaledes her i Tinget. Der var en Tid, da man var meget ivrig for, hvad der efter min Formening kunde være meget godt, nemlig at hver Mand skulde have sin Bøste paa Bæggen. Det kan være meget heldigt, naar Manden forstaar at vedligeholde den og at bruge den. I Svejs er det saaledes. Paa denne Maade talte man for nogle Aar siden. Der var en stærk Iver for at faa Rifler, ogsaa den Gang man ikke havde Lov til at styde med dem, hvad der dog var lidt underligt. Vi have her hørt det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds (Høj-mart) mane Orla Lehmanns Skytte frem og talde et Cirkulære fra Indenrigsministeriet af 1ste Februar 1862 til Støtte for, at Skyttesagen er en Sag, der fortjener Understøttelse af Staten og endogaa af de haardt be-trængte Amtskommuner. Greve Holstein-Ledre-borg har i de varmeste Udtryk paataldt Mi-nisterens Sympati for Skyttesagen og for-langt, at der skulde gives en langt større Bevilling til den; men man forlangte, at Skytteforeningerne først skulde være gaaet sammen. Man har endvidere gjort Hen-skylling til Krigsministeren om at uddele Rifler til Befolkningen, kort sagt: der har været en overordentlig Varme over for

Kettefælle.
 Sp. 1899, R. 5 f. n.: „den ærede Ordfører“, las:
 „dette Ordfører“.